ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

«Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα»

ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

Ἀπὸ τὸν θίασο τοῦ «Ὄλντ Βὶκ» στὸ Ὠδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ

Ὁ ταλαντοῦχος Φράνκο Τσεφιρέλλι, ποὺ σκηνοθέτησε τὸν φετινὸ πρωτοφανῆ αὐτὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ «Ὄλντ Βὶκ», εἶναι Ἰταλός. Ἀπὸ καταγωγή, λοιπόν, «συγγενεύει» μὲ τοὺς Ἰταλοὺς ἥρωες τῆς σαιξπηρικῆς τραγωδίας — κι' αὐτὴ τὴν «Ἰταλικότητά» τους, τὴ «μεσογειακότητά» τους καλύτερα θέλησε νὰ προβάλη μὲ σκηνοθεσία του. Ὁ «Ρωμαῖος», ποὺ παρουσίασε, ξεμακραίνει ριζικὰ ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ παράδοση, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ μελωδικὴ ἀπόδοση τοῦ ἀπαράμιλλου σαιξπηρικοῦ λόγου. Ὁ Τσεφιρέλλι φωτίζει, προπάντων, τὴν ἐποχὴ καὶ τὸ περιβάλλον, τοὺς χαρακτῆρες καὶ τὶς κινοῦσες δυνάμεις τοῦ δράματος. Τὴν ἐποχὴ καὶ τὸ περιβάλλον — δηλαδὴ τὴν πρώτη ἰταλικὴ Ἀναγέννηση, μὲ τὴν ἀκράτητη μεσογειακὴ ὁρμή της, τὴν πληθωρικὴ χορὰ τῆς ζωῆς, τὰ πληθωρικὰ αἰσθήματα καὶ πληθωρικὲς ὀρέξεις, τὰ πληθωρικὰ χωρατά, τὸ πληθωρικὸ παιχνίδι μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο... τοὺς χαρακτῆρες — δηλαδὴ τοὺς νέους ποὺ ἐρωτεύονται ὰσὰν μεθυσμένοι καὶ τοὺς γέρους ποὺ πειοιμάνουν σὰν παιδιά... Τὶς κινοῦσες δυνάμεις τοῦ δράματος — δηλαδὴ τὸν παράφορο ἔρωτα καὶ τὴν ἀνυποψίαστη ἀθωότητα ἀπ' τὴ μιά, τὸ ἀνόητο μίσος κεἰ τὶς τραγικὲς συμπτώσεις ἀπ' τὴν ἄλλη...

Σὸ α' μέρος τῆς παραστάσεως (ποὺ τελειώνει μὲ τὴν α' σκηνὴ τῆς γ' πράξεως — μὲ τὸ θάνατο τοῦ Μερκούτιου καὶ τὴν ἐξορία τοῦ Ρωμαίου), ὁ σκηνοθέτης μοιάζει νὰρριξε ὅλο του τὸ βάρος στὴν ἀπόδοση πρὸ πάντων τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ἐποχῆς. Ἡ κίνηση, ἡ μιμική, οἱ τονισμοί, ἕνα πλῆθος εὑρήματα, συγκλίναν ὅλα γιὰ νὰ προβάλουν τὴ θορυβώδη, νεανικὴ σφριγηλότητα τῆς ἀναγεννησιακῆς Ἰταλίας. Κι' εἶναι ἀλήθεια πὼς ἔδωσε στὸ «Ρωμαῖο» μιὰ ζωντάνια, μιὰν «εἰκειότητα» κι' ἕνα χυμό, ποὺ δὲν τἄχουμε συνηθίσει στὶς σαιξπηρικὲς παραστάσεις. Ὡστόσο, ἡ τάση αὐτὴ ἔφτανε, πότε - πότε, σὲ ὑπερβολὲς ποὺ ὑπερακόντιζαν τὸ σκοπό της: Κωμικοποιοῦσε σκηνὲς, ποὺ δὲν εἶναι στὸ πρωτότυπο «ἀστεῖες», ἐνῶ ἡ «χρυσὴ», καυγατζίδικη γελοία τῆς Βερόνας εἶχε, ὧρες - ὧρες, πολλὴ συγγένεια μὲ τοὺς Ἰταλοὺς «ἑνέντυ - μπούς»... Ὅμως, τὸ πιὸ σοβαρὸ ψεγάδι της ἦταν ὅτι κάνοντας πιὸ «καθημερινοὺς» καὶ πιὸ σύγχρονους τοὺς ἥρωες τοῦ ἔργου, δίνοντας χτυπητὰ «νατουραλιστικὸ» τόνο στὴν ὅλη ἑρμηνεία, στέρησε τὸ «Ρωμαῖο» πολὺ ἀπ' τὸ λυρισμό του. Ἀκόμα καὶ στὴν περιλάλητη σκηνὴ τοῦ μπαλκονιοῦ, τὸ ἐρωτικὸ τραγούδι τῶν δύο «σημαδεμένων ἀπ' τ' ἀστέρια» νέων, εἶχε περισσότερο τὴ μορφὴ «νόστιμης» ἐφηβικῆς ἐρωτολογίας παρὰ λυρικῆς ἐρωτικῆς ἔκστασης. Σ' αὐτό, συντέλεσαν κι' οἱ δυὸ πρωταγωνιστές, ἡ Τζοάννα Ντέναμ κι' ὁ Τζὼν Στράϊντ. Εἶναι κι' οἱ δυό, ἄριστοι ἠθοποιοί, μὲ εἰλικρίνεια καὶ δύναμη καὶ πάθος. Μόνο ποὺ καὶ τὼν δύο οἱ φωνὲς καὶ τὸ ὕψος εἶναι πάσα ποὺ «σύγχρονα, πᾶρα πολὺ πεζά», γιὰ ν' ἀποδώσουν τὴ μαγεία τῆς σαξπηρικῆς ποίησης.

Αὐτὴ ἡ «ἐλλειψη» τῶν δύο πρωταγωνιστῶν εἶναι καὶ ἡ μόνη ἀντίρρηση ποὺ μπορεῖ κανεὶς νἄχη γιὰ τὸ Β' μέρος τῆς παράστασης. Ἐδῶ, ὁ σκηνοθέτης συγκεντρώθηκε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, στὸ ἀτομικὸ δράμα τῶν δυὸ ἐραστῶν, καὶ ὁδήγησε τὴν ἑρμηνεία μὲ στιβαρὸ χέρι, στὸ ἀναπότρεπτο τέλος τους. Ἡ Τζοάννα Ντέναμ κι' ὁ Τζὼν Στράϊντ, πέρ' ἀπ' τὴν ἐπιφύλαξη ποὺ διατυπώσαμε, ἔπαιξαν τὶς κορυφαῖες δραματικὲς σκηνές τους, μὲ συγκινητικὴ ὁρμή, ἔνταση καὶ παλμό, μὲ ὅλη τὴν ἀπόγνωση καὶ τὴν ἀλήθεια τῆς νιότης καὶ τοῦ ἀνέρκτου ἔρωτα.

Καὶ γύρω τους μιὰ θαυμάσια ὁμάδα ἠθοποιῶν, ἀψεγάδιαστη ὡς τὸν τελευταῖο κομπάρσο, κινημένη μὲ τέλεια ἀκρίβεια, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπόλυτη εὐφυϊκότητα, ποὺ δὲν ἄφηνε ποτὲ νὰ διαφανῆ ἡ ἐπίπονη προετοιμασία της. Πάνω ἀπ' ὅλους, ὁ Ἔντουαρντ Ἀτιέντσα ἔδωσε μ' ἔξοχη κίνηση καὶ μιμικὴ τὴ σαρκαστικὴ μορφὴ τοῦ Μερκούτιου, κι' ὁ θάνατός του (ὡραῖο εὕρημα τῆς σκηνοθεσίας : δὲν τὸν ὑποψιάζονται οἱ ἄλλοι...) ἦταν κατόρθωμα δεξιοτεχνίας. Ἀκόμα, ἡ Ρόζαλιντ Ἄτκινσον μὲ τὴν ποινῆρή, ἐγκάρδια, γραφικὴ Παραμάνα της (ποὺ εἶχε, ὅμως, τόσο γνήσια δραματικοὺς τόνους στὸ «θάνατο» τῆς Ἰουλιέττας), ὁ Τζέραλντ Τζέϊμς μὲ τὸν θερμό του Πάτερ - Λαυρέντιο, ὁ Ἔντουαρντ ντὲ Σούζα μὲ τὸν νευρώδη του Τυβάλδο, πρόσφεραν δείγματα λαμπρῆς τέχνης καὶ τεχνικῆς.

Ἡ ὅλη παράσταση ἔδινε τὴ σπάνια πιὰ γιὰ μᾶς ἀπόλαυση τοῦ τέλειου συνόλου, ὅπου οἱ κομπάρσοι δὲ διαφέρουν ἀπ' τοὺς πρωταγωνιστὲς σὲ ἱκανότητα, ἀλλὰ σὲ ἔκταση καὶ εἶδος ρόλου. Καὶ μὲ ἀληθινὴ λύπη ἀναλογιζόμαστε τὸ δικό μας θέατρο, ποὺ οἱ κατακερματισμένες δυνάμεις του καὶ ὁ ἕξω κάθε λογικῆς «βεντετισμός», τὸ χουν μεταμορφώσει σὲ βιτρίνες προβολῆς ἑνὸς ἢ δύο «στάρ» πλαισιωμένων ἀπὸ ψελλίζοντα μαθητάρια...

Ἀναλογιζόμαστε, ἀκόμα, μὲ θλίψη τόσες καὶ τόσες δικές μας ἀσαιξπηρικὲς» παραστάσεις πρόσφατης ἐσοδείας. Γιατί, ἂν γιὰ τὴν ἑρμηνεία τοῦ Τσεφιρέλλι ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις «γραμμῆς» ἢ «καταχρήσεων» στὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολουθήθηκε — οἱ δικές μας παραστάσεις δὲν ἔχουν κἀν γραμμή, μπερδεύουν τὸν πιὸ ἀγοραῖο νατουρσλισμὸ μὲ τὸν πιὸ ἐπίπλαστο λυριαμό, καὶ θυσιάζουν τὸ κείμενο καὶ τὴν οὐσία τοῦ ἔργου σὲ πανηγυριώτικες φαντασμαγορίες καὶ σὲ θλιβεροῦ γούστου «ἐφόε»... Ἡ σκηνοθετικὴ ἀντίληψη τοῦ Τσεφιρέλλι εἶναι καρπὸς σκέψης, πού, κι' ἂν δὲν συμφωνεῖς ὁλότελα μαζί του, τὸν σέβεσαι γιὰ τὴ συνέπεια καὶ τὴν ἄψογη πραγμάτωσή του. Ἄμποτε νὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς δικές μας «ἑρμηνεῖες»!...

Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ

ΜΕ ΜΙΑ ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΣΑΙΞΠΗΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙ

Τὸ «Ὄλντ Βὶκ» ἐλάμπρυνε τὸ Φεστιβὰλ

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΤΕΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΣΕ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Ἀπεθεώθησαν ὁ Ρωμαῖος καὶ ἡ Ἰουλιέττα

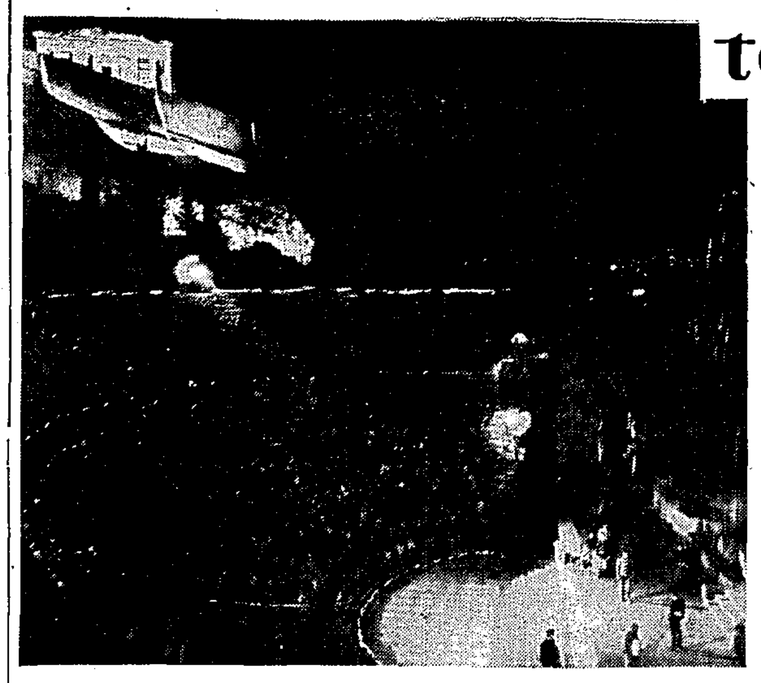

Μιὰ φαντασμαγορικὴ ἄποψη τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου Ἀττικοῦ κατὰ τὴν προχθεσινὴ παράσταση ποὺ ἔδωσε τὸ βρετανικὸ θεατρικὸ συγκρότημα «Ὄλντ Βὶκ», μὲ τὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα». Τὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸ τῆς πρεμιέρας αὐτῆς τοῦ Φεστιβάλ, ἐπεφύλαξε θερμότατες ἐκδηλώσεις γιὰ τοὺς Ἄγγλους πρωταγωνιστάς, ποὺ παρουσίασαν μιὰ κλασσικὴ σαιξπηρικὴ παράστασι.

Τὸ Ὠδεῖο Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἦτο κατάμεστο τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ, ὁπότε τὸ «Ὄλντ Βὶκ» ἐγκαινίασε τὶς παραστάσεις τῶν ξένων συγκροτημάτων στὸ 8ο Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν μὲ τὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ Σαίξπηρ. Ἐκπρόσωποι τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου προσέθεσαν στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἡρώδειου μιὰ ξεχωριστὴ πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα. Τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ παρηκολούθησε μὲ πολὺ προσοχὴ τὴν παράσταση τοῦ ξένου θιάσου ποὺ διήρκεσε τρεῖς ὁλόκληρες ὧρες μὲ ἕνα μόνο διάλειμμα μετὰ τὴ δεύτερη πράξη. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ κοινοῦ δὲν μποροῦσε νὰ παρακολουθήση ἄνετα τὸ ἔργο, λόγω τῆς δυσκολίας τῆς γλώσσας, δὲν ἐμπόδισε τὴν δημιουργία θερμῆς ἀτμόσφαιρας, ποὺ μεταφράσθηκε, στὸ τέλος τῆς παραστάσεως, σὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα, μὲ τὰ ὁποῖα, τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ ἐκάλεσε, πολλὲς φορὲς ἐανὰ στὴν σκηνὴ τοὺς πρωταγωνιστὲς καὶ τὰ μέλη τοῦ θιάσου.

Ἀπὸ τὸ διάλειμμα κιόλας, στὰ παρασκήνια, οἱ ξένοι καλλιτέχνες δὲν ἔκρυβαν τὴν συγκίνησή τους γιὰ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ συνήντησαν στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Τζοάννα Ντέναμ (Ἰουλιέττα), ξυπόλητη, ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ ὁ ρόλος της στὴν τρίτη πράξη, ἐαναδιάβασε ξαπλωμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, τὸν ρόλο της πρὶν ξαναβγῆ στὴν σκηνή.

«Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι παίζουμε σὲ ἀνοιχτὸ χῶρο — λέει — γεγονὸς ποὺ μὲ τρόμαζε πρὶν ἀρχίση ἡ παράσταση, νομίζω πὼς ὑπάρχει ἀπόλυτη ἐπαφὴ μεταξὺ σκηνῆς καὶ κοινοῦ. Ἐγώ, τουλάχιστον, εἶμαι πολὺ συγκινημένη».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, καὶ ἐνῶ ὁ θίασος, σὲ δυὸ σειρές, ὑπεκλίνετο μὲ πολὺ σεμνότητα γιὰ νὰ εὐχαριστήση γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ὁ Τζὼν Στράϊντ (Ρωμαῖος) ἐπροχώρησε λίγα βήματα ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του γιὰ νὰ πῆ:

«Αὐτὰ ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ εἶναι πολὺ σύντομα ἀλλὰ πολὺ εἰλικρινή. Ἡ παράσταση ποὺ δώσαμε ἐδῶ ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη ἐμπειρία γιὰ μᾶς. Ρόζαλιντ Ἄτκισον Σᾶς εὐχαριστοῦμε, ὅλοι, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδιάς μας».

Ἀνάμεσα στοὺς θεατὲς ἦταν καὶ πολλοὶ Ἕλληνες πρωταγωνιστὲς τῆς σκηνῆς. Ἡ Κατίνα Παξινοῦ δήλωσε στοὺς φίλους της, ὅτι «αὐτὸ ὀνομάζεται ὡραία παράσταση». Τὴν ἴδια στιγμή, σὲ ἄλλη πλευρὰ τοῦ θεάτρου ὁ Τζὼν Στράϊντ ἔλεγε: «Τέλεια ἑρμηνεύτρια ἀρχαίας τραγωδίας εἶναι ἡ Κατίνα Παξινοῦ». Τὴν ἐλληνο-βρετανικὴ καλλιτεχνικὴ συνεργασία τῆς βραδυᾶς ἐπεσφράγισε πληροφορία ποὺ μετέδωσαν μέλη τοῦ ἀγγλικοῦ θιάσου: Τὸν Σεπτέμβριο τὸ «Ὄλντ Βὶκ» θὰ παρουσιάση, στὴν καινούργια περιοδεία του στὶς μεγάλες ἀγγλικὲς πόλεις, τὸν «Ἰούλιο Καίσαρα» τοῦ Σαίξπηρ, σὲ σκηνοθεσία τοῦ Μίνου Βολονάκη.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΘΑ ΔΟΘΗ ΑΠΟ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ «ΟΜΟΡΦΗΣ ΠΟΛΗΣ»

Συναυλία μὲ ἔργα τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, πρόκειται νὰ δοθῆ στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς συναυλίας τῶν «φίλων τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς» ποὺ δόθηκε μὲ ἐπιτυχία στὸ «Πάρκ» τὴν περασμένη Δευτέρα, ἔγινε πρόταση στὸν Μίκη Θεοδωράκη, νὰ δοθῆ ἀνάλογη συναυλία καὶ στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνη μόνον δικά του ἔργα. Ἐφ' ὅσον ἐπέλθη συμφωνία, στελέχη τοῦ συγκροτήματος τῆς «Ὁμορφης Πόλης» θὰ μεταβοῦν ἀεροπορικῶς στὸ Ἡράκλειο μιὰ Δευτέρα τοῦ Αὐγούστου, γιὰ νὰ δώσουν τὴν συναυλία σὲ δυὸ παραστάσεις, ἀπογευματινή, βραδυνή, καὶ νὰ ἐπιστρέψουν τὴν ἑπομένη στὴν Ἀθήνα.

ΤΑ ΣΟΥΡΡΕΑΛΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΟΣΤΑΝΔΗ, 30. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Οἱ ἀρχὲς τῆς Ὀστάνδης καθιέρωσαν τὴν λογοκρισία στὴν ζωγραφική : ἀπηγόρευσαν στοὺς νέους κάτω τῶν εἴκοσι ἐνὸς ἐτῶν, τὴν εἴσοδο στὴν «σουρεαλιστική» ἔκθεσι ποὺ ἄνοιξε στὴν πόλι τους...

ΑΜΑΜΕΣΑ ΣΕ 40 ΧΩΡΕΣ ΜΕ 1300 ΕΡΓΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΦΙΣΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΛΙΒΟΡΝΟΥ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὰ ἔπαθλα κατέκτησαν τὰ ἔργα μὲ ἑλληνικὸ θέμα τῶν Κατζουράκη, Κάραμποτ καὶ Λάμπρου

griechenland

griechenland

ΔΑΚΤΥΛΙΟΛΙΘΟΣ

Ἡ ἀφίσα τοῦ Μιχ. Κατζουράκη.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΦΙΣΣΕΣ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ.

Ἡ Ἑλλὰς ἀπέσπασε τρία βραβεῖα στὸν Διεθνῆ Διαγωνισμὸ Τουριστικῆς Ἀφίσας ποὺ ἔγινε γιὰ δεύτερη φορὰ φέτος, τὸ περασμένο Σάββατο, στὸ Λιβόρνο τῆς Ἰταλίας. Στὸν διαγωνισμὸ ἔλαβαν μέρος 1.300 ἀφίσσες ποὺ ἀντιπροσώπευσαν 40 χώρες. Τὸ πρῶτο διεθνὲς βραβεῖο — «Χρυσοῦς Ἀρλεκίνος» — ἀπέσπασε ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης Μιχαὴλ Κατζουράκης γιὰ τὴν ἀφίσσα του μὲ τίτλο «Δακτυλιόλιθος» τὴν ὁποία φιλοτέχνησε γιὰ τὸν Ἐ. Ο.Τ.

Τὸ δεύτερο διεθνὲς ἔπαθλο — «Ἀρτέντζα» — ποὺ δόθηκε γιὰ τὴν καλύτερη ἀφίσσα μὲ θαλασσινὸ θέμα, ἔλαβε ὁ καλλιτέχνης Φρειδερῖκος Κάραμποτ γιὰ τὴν σύνθεσή του «Ἀνανάκλασις Νησιοῦ» τὴν ὁποία ἐπίσης φιλοτέχνησε γιὰ τὸν Ἐ.Ο.Τ.

Ὁ φωτογράφος Λάμπρου τέλος, βραβεύθηκε ἐπίσης στὸν ἴδιο διαγωνισμὸ γιὰ τὴν ἔγχρωμη φωτογραφία του μὲ θέμα τὴν Ἄνδρο.

Τὴν εἴδηση τῶν ἑλληνικῶν ἐπιτυχιῶν στὸν ξένο διαγωνισμὸ μετέδωσε τὴν Κυριακὴ ἡ Ἰταλικὴ Τηλεόραση. Τῆς ἐδόθη ἐπίσης εὐρεία δημοσιότης στὸν Ἰταλικὸ τύπο.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ Μιχαὴλ Κατζουράκης εἶχε λάβει, πέρυσι, τὸ δεύτερο διεθνὲς βραβεῖο, στὸν διαγωνισμὸ τοῦ Λιβόρνο, γιὰ τὴν ἀφίσσα του «Λεπτομέρεια ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος». Συνεπῶς ἡ βράβευσί του φέτος ἐθεωρεῖτο ἀμφίβολος γιατὶ συνήθως, οἱ ἴδιοι καλλιτέχνες δὲν βραβεύονται δύο χρονιὲς κατὰ σειρά.

griechenland

«ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΣΙ»

Ἡ ἀφίσσα τοῦ Φρ. Κάραμποτ.

ΑΚΟΥΕΤΑΙ ΠΑΛΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑ

Η ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟ

Στὸν «Ἐρωτόκριτο» ποὺ παίζεται ἀπὸ προχθὲς στὸ ὑπαίθριο θέατρο τῆς ὁδοῦ Μαυροματάων, ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ ἀλησμόνητου Γιώργου Παπᾶ. Ἡ μαγνητοφώνηση ἔγινε τὸ 1955 ὅταν ὁ Παπᾶς ποὺ ἔπαιξε τὸν ρόλο τοῦ ποιητῆ, στὸ θέατρο τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, εἶχε ἀρρωστήσει.

Ἡ φωνὴ τοῦ Παπᾶ θὰ ἀκούγεται στὸ θέατρο τοῦ Νίκου Χατζίσκου μέχρι τὴν Παρασκευή, ποὺ θὰ δοθῆ ἡ ἐπίσημη πρεμιέρα τοῦ ἔργου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ «Παγκρήτιος Ἕνωσις» ἐκτιμῶσα τὴν παρουσίασιν τοῦ «Ἐρωτόκριτου» ὰὰν προσφορὰ στὴν προβολὴ τοῦ Κρητικοῦ Θεάτρου ἀπεφάσισε νὰ θέση ὑπὸ τὴν αἰγίδα της τὶς παραστάσεις τοῦ «Ἐρωτόκριτου» καὶ νὰ συστήση στὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους της νὰ τὶς παρακολουθήσουν.

SOLDES
ΠΕΛ. Κ. ΤΣΟΠΑΝΕΛΛΗ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 26

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Ἠλεκτροτεχνῖται εἰδικότητος Τορναδόροι καὶ Τεχνῖται ΜΕΚ, δι' ἐργοσίαν εἰς Μεταλλεῖα ἐκτὸς Ἀθηνῶν, Πληροφορίαι κ. Γαλάνην, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. Β κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας. Τηλέφωνον 223.476.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

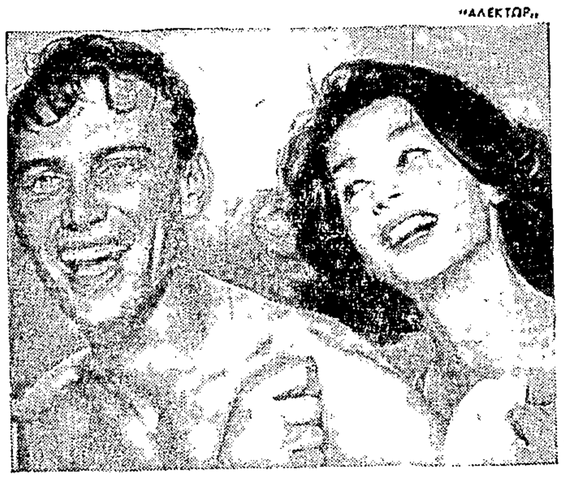

Οἱ καλοκαιρινὲς διακοπές... κίνδυνος γιὰ τὰ μαλλιά!

Ἡ θάλασσα, ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας - τί ἀπόλαυσι τὸ καλοκαίρι! Ἀλλὰ καὶ τί κίνδυνος γιὰ τὰ μαλλιά! Ξεθωριάζουν, ξεραίνονται, σπάνε . . .

Δὲν ὑπάρχει ἄλλη σωτηρία ἀπὸ τὴν PANTÈNE.

Μία ἐντριβὴ κάθε μέρα μὲ PANTÈNE καὶ τὰ μαλλιά σας παίρνουν ξανὰ τὴ φυσική τους κατάστασι ὑγείας. Κι' ἀκόμη! Ἡ PANTÈNE ἐξαλείφει ριζικὰ τὴν πιτυρίδα καὶ σταματᾶ τὴν τριχόπτωσι.

Τὸ ἐπιβεβαιώνουν οἱ ἐπιφανέστεροι δερματολόγοι καὶ ἑκατομμύρια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σ' ὅλον τὸν Κόσμον.

Τώρα τὸ καλοκαίρι ἡ PANTÈNE εἶναι πιὸ ἀπαραίτητη!

ΤΟΝΩΤΙΚΗ ΛΟΣΙΟΝ
PANTÈNE
ἡ βιταμίνη τῶν μαλλιῶν
PANTÈNE S. A., BALE (Suisse)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ

Εἰκόνες ἀπὸ τὸ θαυμάσιο ἐνδιαίτημα τῶν μεγάλων Βασιλέων τῆς Μακεδονίας

Καθὼς εἶναι ἄγνωστα ἀκόμη τὰ Ἀνάκτορα τῶν μεγάλων βασιλέων τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας, ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔρευνα καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸν κλάδο ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴ μελέτη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ἀρχαίων, ἡ πλήρης ἀποκάλυψις ἑνὸς θαυμασίου Ἀνακτόρου στὴν περιοχὴ τῆς Βεργίνας, 15 περίπου χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Βέρροια.

Τοῦ Ἀνακτόρου αὐτοῦ ἡ ἀποκάλυψη ἄρχισε στὸ 1861 καὶ πέρυσι ἀκριβῶς, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑκατονταετίας ἀπὸ τὴν πρώτη ἀνασκαφή, γιορτάσθηκε τὸ γεγονὸς λαμπρὰ μὲ πρωτοβουλία τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Οὐσιαστικά, ἡ ἀνασκαφικὴ ἔρευνα ἔχει πλέον τελειώσει — τὴν ἄρχισαν Γάλλοι ἐρευνηταί, τὴν συνέχισε ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κ. Ρωμαῖος καὶ ἀπὸ τὸ 1957 τὴ συμπλήρωσαν οἱ ἀρχαιολόγοι κ. κ. Χ. Μακαρόνας, Μ. Ἀνδρόνικος καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γ. Μπακαλάκης.

Μὲ τὸ κλείσιμο τῆς ἀνασκαφῆς κι' ἐπειδὴ ἀκόμη ἡ ὁριστικὴ δημοσίευση θὰ βραδύνη, ἡ Διεύθυνση Ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας, ὕστερ' ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ της κ. Ἰ. Παπαδημητρίου, ἀποφάσισε τὴν ἔκδοση ἑνὸς τεύχους πολυτελοῦς, κατατοπιστικοῦ γιὰ τὸ εὐρύτερο κοινό, ὅπου περιλαμβάνονται ὅλα τὰ πορίσματα τῶν μεταπολεμικῶν ἐρευνῶν, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὼν παλαιοτέρων ἀνασκαφῶν τὰ συμπεράσματα.

Τὸ τεῦχος αὐτό, πρώτη ἔκδοση τοῦ νέου Γραφείου Δημοσιευμάτων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, γράφτηκε ἀπὸ τοὺς κ. κ. Χ. Μακαρόνα, Μ. Ἀνδρόνικο καὶ Γ. Μπακαλάκη. Στὶς ἀνασκαφὲς συνεργάστηκε τὸ τελευταῖο χρόνο καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ν. Μουτσόπουλος.

Τριάντα μεγάλες σελίδες κατατοπιστικοῦ κειμένου, πλῆρες διάγραμμα τοῦ Ἀνακτόρου καὶ πολλὲς φωτογραφίες τοῦ χώρου, τμημάτων τοῦ ἀνασκαφέντος Ἀνακτόρου, ἀναπαραστάσεις καὶ φωτογραφίες σημαντικῶν εὑρημάτων, διευθετημένα ὅλα σὲ 26 μεγάλους πίνακες, συμπληρώνουν καὶ διαφωτίζουν τὸ κείμενο τοῦ τεύχους, ποὺ τυπώθηκε μὲ τίτλο «Τὸ Ἀνάκτορο τῆς Βεργίνας», μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Κ. Μακεδονίας γνωστοῦ ἀρχαιολόγου κ. Χ. Μακαρόνα.

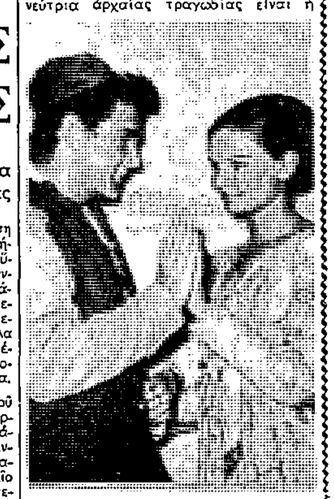

Ὁ Τζὼν Στράϊτ καὶ ἡ Τζοάννα Ντάνχαμ, ὅπως ἐμφανίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, στοὺς ρόλους τοῦ σαξπηρικοῦ δράματος.

Ἐκθέσεις

Ἐγκαινιάζεται σήμερον καὶ ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὰς 5 αἰθούσας τῶν «Νέων Μορφῶν (Βαλαωρίτου 9 α) ἡ ὁμαδικὴ ἔκθεσις ζωγραφικῆς καὶ χαρακτικῆς 17 ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Μετέχουν οἱ καλλιτέχναι : Γ. Βελισσαρίδης, Γιάννης Γαΐτης, Ἑλένη Ζέρβα, Δημήτριος Κεντάκας, Ἀλέκος Κοντόπουλος, Δόφνη Κωστοπούλου, Νίτσα Μακαρόνα, Γιάννης Μαλτέζος, Ἔφη Μιχελή, Κούλα Μπεκιάρη, Ἴσα Οἰκονομίδου, Λέλα Πασχάλη, Ἑλένη Παγκάλου, Πάνος Σαραφιανός, Μαρία Χατζηγιάννη καὶ Βέρα Κουτσούμπη.

Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνη ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 10ης Σεπτεμβρίου.

Παρετάθη ἡ ἔκθεσις αὐτοδιδάκτων

Παρετάθη μέχρι τὸ Σάββατο ἡ ἔκθεσις Αὐτοδιδάκτων τοῦ «Πρακτορείου Πνευματικῆς Συνεργασίας». Στὴν ἔκθεσι μετέχουν πέντε νέοι ζωγράφοι, ποὺ παρουσιάζουν ἐργασία τους γιὰ πρώτη φορά.

Οἱ καλλιτέχνες ποὺ μετέχουν εἶναι: ἡ Λ. Μιχαηλίδη, ἡ Λ. Βουκικλάκη, ἡ Α. Ἀνδρουτσέλη, ὁ Η. Στεφανόπουλος καὶ ὁ Σ. Νικολαΐδης.

Τοὺς μῆνες Αὔγουστο καὶ Σεπτέμβριο θὰ ὀργανωθοῦν στὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» ἀκόμη δύο ἐκθέσεις αὐτοδιδάκτων, μὲ συμμετοχὴ 15 καλλιτεχνῶν.

ΕΠΙΠΛΑ μὲ δόσεις «ΚΡΟΝΟΣ». Ἄνευ ὀδεμιᾶς ἐγγυήσεως. Μεσογείων 24—Ἀμπελόκηποι. Τηλέφ. 662.070. Ἀπὸ τὴν παραγωγὴ στὴν κατανάλωσι. Τιμὰ ἐργοστασίου. Ἐγγύησις πολυετὴς. Πρὸ πάσης ἀγορᾶς ἐπισκεφθῆτε μας. Δὲν θὰ μετανοήσετε.

ΛΑΜΠΡΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΪΚΟΥ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐπέστρεψε χθὲς βράδυ στὴν Ἀθήνα, ὁ θίασος τοῦ «Πειραϊκοῦ Θεάτρου», ὁ ὁποῖος ἔδωσε τρεῖς παραστάσεις στὸ ἀρχαῖο θέατρο Δημητριάδος καὶ παρουσίασε «Μήδεια» καὶ «Ἠλέκτρα». Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν παραστάσεων, ὁ πρόεδρος τῆς Λέσχης Θεσσαλῶν, προσέφερε στὸ «Πειραϊκὸ Θέατρο»